

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 1007 om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder blev vedtaget i december 1992. Forinden loven trådte i kraft 1. juli 1993 vedtog Folketinget i maj 1993 nogle ændringer af loven. Ændringerne medførte, at ordningens målgruppe blev udvidet, kautionens dækningsgrad blev forhøjet, og administrationsbidraget blev reduceret.

Formålet med loven var at lette igangsættelsen af nye aktiviteter i mindre virksomheder ved at tilbyde gunstige finansieringsvilkår på den måde, at staten påtager sig en medrisiko for kreditgivning til disse virksomheder.

Det forventedes, at ordningen ville kunne bidrage til igangsættelse af nye aktiviteter og skabelse af varige arbejdspladser i betydeligt omfang.

Erfaringerne har imidlertid vist, at der ikke har været den forventede interesse for ordningen.

I perioden fra lovens ikrafttræden pr. 1. juli 1993 og frem til udgangen af maj måned 1994 er der ydet 807 kautioner på i alt 144 mio. kr. På årsbasis svarer dette til, at der ydes omkring 900 kautioner på i alt ca. 150-160 mio. kr. Dette er betydeligt under den ramme på 1 mia. kr. pr. år, som der efter den gældende lov er mulighed for at stille kaution for.

De markedsføringskampagner, der har været gennemført efter lovens ikrafttræden og ved årsskiftet 1993/94 har ikke ført til nogen markant øget stigning i antallet af ydede kautioner.

På baggrund heraf er det Regeringens opfattelse, at garantiordningen ikke skal fortsætte frem til udløbet af den toårige forsøgsperiode pr. 1. juli 1995, men i stedet skal ophøre ved udgangen af 1994. Dette fremgår af finanslovsforslaget for 1995.

Da loven indeholder en række bestemmelser vedrørende administrationen af de allerede ydede kautioner, foreslås der ikke en ophævelse af loven som sådan. Der foreslås alene ændringer af de bestemmelser, der vedrører muligheden for at stille kautioner for nye låneansøgninger.

Lovforslagets statsfinansielle konsekvenser fremgår af finanslovsforslaget konto 26.34.11. Der er tale om en nettobesparelse på 100 mio. kr. i 1995 i forhold til det, der budgettedes med på finansloven for 1994. For de følgende år har lovforslaget ikke statsfinansielle konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

I henhold til den gældende lov kan der i forsøgsperioden på to år fra 1. juli 1993 årligt stilles kaution for et beløb på 1 mia. kr. Som konsekvens af forslaget om, at garantiordningen ophører med udgangen af 1994 kan staten kun stille kaution for låneansøgninger, der er modtaget i pengeinstitutterne eller visse kreditinstitutter inden udgangen af 1994. Da sagsbehandlingsiden for den enkelte ansøgning kan variere, er det ikke fundet hensigtsmæssigt at fastsætte et krav om, at behandlingen af låneansøgningen i pengeinstituttet eller kreditinstituttet og VækstFonden også skal være afsluttet inden udgangen af 1994.

Endvidere er der fastsat et maksimalt beløb inden for hvilket, der kan stilles kautioner. Denne beløbsgrænse forventes ikke at ville begrænse antallet af kautioner, idet der i perioden 1. juli 1993 - 31. maj 1994 i alt er stillet kautioner for 143.587.613 kr. På grundlag af en fremskrivning af dette beløb forventes der i perioden 1. juli 1993 - 31. december 1994 at ville blive stillet kautioner for omkring 300 mio. kr. Da det ikke er hensigten at udelukke nogle fra at få kaution blot fordi de henvender sig i slutningen af 1994, er beløbsgrænsen fastsat til 400 mio. kr.

Til nr. 2

Den gældende lov har virkning for låneansøgninger, der er modtaget af pengeinstitutter eller visse kreditinstitutter inden 2 år fra lovens ikrafttræden. Denne bestemmelse foreslås ophævet, fordi garantiordningen ophører med udgangen af 1994, og fordi det fremgår af ændringsforslaget til § 5, at der kun kan stilles kautioner for låneansøgninger, der er modtaget inden udgangen af 1994.